No. 2778 Zaterdag 12 September 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Om de verloving van Prinses Juliana.

Op 8 September met het bekend worden van de verloving van Prinses Juliana, heeft Z. Excellentie Gouverneur Wouters de volgende telegrammen verzonden:

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina — Den Haag.

Uwe Majesteit veroorlove mij de eerbiedige en innige heilwensen en de uitdrukking van gevoelens van hulde en trouw van de ingezetenen van Curaçao aan Uwe Majesteit aan te bieden ter gelegenheid van de verloving van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana.

Wouters.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana — Den Haag.

Mede namens ingezetenen van Curaçao bied ik Uwer Koninklijke Hoogheid eerbiedig welgemeende gelukwenschen aan ter gelegenheid harer verloving.

WOUTERS.

waarop 9 Sept. het volgend telegram terug werd ontvangen:

Gouverneur van Curaçao

Hartelijk dank voor Uwe gewaardeerde gelukwenschen mede namens ingezetenen van Curaçao.

JULIANA.

Openbaar gehoor.

Bij de gelegenheid welke Gouv. Wouters hiertoe had gegeven, sprak Mr. F. A. Jas:

„Een siddering van vreugde", zo zeide Mr. Jas, „doorvoer het volk van Curaçao toen het bericht bekend werd dat Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana verloofd was met Z. H. Prins Bernard zur Lippe Biesterfeld. Het is spr. een grote eer deze vreugde kenbaar te maken en hij biedt de Gouverneur, als vertegenwoordiger van Hare Majesteit in dit gebiedsdeel, de hartelijke gelukwensen aan.

Zijne Excellentie Gouverneur Wouters nam vervolgens het woord en zeide dat hij op de morgen dat de verloving van Hare Koninklijke Hoogheid bekend was, werd opgebeld door een der plaatselijke bladen, waarvoor spr. de betreffende directie zeer dankbaar is. Echter twijfelde hij aan de waarheid van dit bericht, daar in het verleden reeds meer van dergelijke berichten zijn verspreid, die later werden tegengesproken.

Het verheugde hem echter toen daarna een telegram kwam ondertekend door Minister Colijn, waarin werd aangekondigd dat Hare Majesteit de Koningin een zeer belangrijke rede voor de radio zou houden. Hij begreep, dat het krantenbericht ongetwijfeld, waarheid bevatte en een uur later werd dit ook officieel bevestigd door een telegram uit Den Haag.

Groot was spreker's ontroering toen hij naar de rede van Hare Majesteit luisterde en toen na Haar Prinses Juliana het woord nam en vervolgens Zijne Hoogheid Prins Bernhard, die in korte tijd het Hollands reeds danig onder de knie bleek te hebben.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana heeft gesproken van een Paradijs van bloemen. Ook ons gebiedsdeel heeft een steentje bijgedragen om deze bloemenhulde tot een Paradijs te maken en spr. hoopt, dat dit steentje geen steentje maar een steen is geweest.

Zoals wij uit de radiorede kunnen weten zal het huwelijk binnen twee à drie maanden plaats hebben. Ongetwijfeld zal het gehele Nederlandse volk in alle delen van het rijk dan feestvieren. Ook Curaçao zal hierin niet achterblijven en spr. hoopt, dat er spoedig een commissie gevormd zal worden die de nodige, degelijke voorbereidingen zal treffen voor een prachtig feest.

Tenslotte dankt spr. Mr. Jas voor zijn treffende woorden, welke namens het gehele Curaçaose volk gesproken waren.

Naar we uit de verschillende radioberichten vernemen is de verloving van de Prinses met groot enthousiasme in Nederland en de gebiedsdelen ontvangen.

De radiouitzending vooral heeft de populariteit van het Vorstenhuis niet weinig doen stijgen — en met dergelijke gelegenheden ondervinden we weer eens ten volle, wat een zegen deze uitvinding is voor de mensheid.

Zij die deze uitzending niet hebben gevolgd hebben zeker zeer veel gemist. Want meer als in een krantenbericht, voelen we in het gesproken woord wat Woensdagmorgen tot ons klonk, de inwendige stemming welke de sprekers bezielden. En zo voelden we in de klanken het geluk, het overgrote geluk spreken van de Koninklijke Moeder en het jonge paar. Maar ook vooral in de rede van H. M. de Koningin de overtuiging van het goede en verstandige van de keus welke Prinses Juliana heeft gedaan en de zekerheid van de oprechte liefde, die beiden bezielen en dan ook een waarborg is voor een gelukkige toekomst voor het a. s. bruidpaar en het Nederlandse Volk. Want niet alleen hun eigen geluk maar ook het geluk van het volk, is in deze dagen in de gedachte van de Prinses, die dan ook zoals zij in de radiorede zeide, als „haar grootste wens heeft, geluk te verspreiden, zoveel als wij mogelijk kunnen doen."

We schreven boven reeds met hoeveel enthousiasme in alle gebiedsdelen het bericht van deze verloving is ontvangen.

Het was zeker te verwachten, dat een verloving van de Prinses met grote vreugde zou ontvangen worden, maar het enthousiasme, wat we dezer dagen hoorden uit Nederlandse radioreportages, vooral uit den Haag, is een ieders verwachtingen te boven gegaan.

De steeds groeiende populariteit van de Prinses, welke de laatste jaren het gehele Nederlandse volk overmeesterd heeft, is dezer dagen weer in zeer grote mate toegenomen, door de wijze waarop zij in haar rede aan het Nederlandse volk van haar geluk mededeling deed.

Wat al geruchten hebben in de laatste jaren daaromtrent de ronde gedaan. Telkens kwamen de persagentschappen met namen. Ja, zo dikwijls zelfs, dat er iets onsympathieks kwam in dergelijke reportage.

In de Nederlandse bladen, die we dezer dagen ontvingen, werd nog weer melding gemaakt van de zo dikwijls genoemde Prins Karel van Zweden, waarover weer zelfs van Scandinavische landen berichten kwamen.

Totdat nu een geheel nieuwe, nog onbekende prins de uitverkorene is, waarover de prinses in eenvoudige bewoordingen vertelt. „In de loop van dit jaar hebben we elkaar in alle stilte ontmoet."

Volgens de latere Aneta-berichten, is dit voor het eerst geweest in Igls, waar de Koninklijke Familie enkele weken in het voorjaar hebben doorgebracht en van waar de Prinses ook samen met de Prins in Garmisch—Partenkirchen is geweest bij de Olympische Spelen.

Benno, zoals zijn vrienden hem noemen is daarna met de Paas- en Pinksterdagen in Holland geweest. Dit was hem zeer gemakkelijk, daar de Prins relaties had in 's Gravenland en in den Haag bij de familie Roëll, waar hij ook dezer dagen logeerde. Verders bracht hij ook een bezoek aan de Koninklijke Familie tijdens het vacantieverblijf in de Elzas.

Vandaar is hij op een avond nog laat alleen in zijn auto weggereden, om de volgende morgen op tijd weer te Parijs te zijn in het filiaal van de I.G. Farben I. A., waar hij werkzaam was.

Reeds enige tijd stond de a.s. verloving vast, waarom de prins ook nog plannen had gemaakt zich voor enkele maanden in Amsterdam te vestigen, daar men eerst tegen Kerstmis de verloving wilde publiek maken.

Aangezien echter dan een verloving onmogelijk geheim zou blijven, heeft men van deze plannen afgezien. Deze week is op verzoek van het jonge paar zelf de verloving aan het volk meegedeeld. Intussen heeft de Prins zich ijverig op de Nederlandse taal toegelegd en het resultaat van 2 maanden studie, wat we in de radio te horen kregen, is dan ook iets bijzonders. Trouwens Prins Bernhard staat bekend om zijn gemakkelijk aanleren van vreemde, talen: welke vaardigheid eigen schijnt te zijn aan de familie; zijn drie jaar jongere broer Ernst is tolk in de Chinese taal.

Deze woorden van Prins Bernhard bij de bekendmaking van de verloving en vooral ook zijn beminnelijke persoonlijkheid, vrolijk, sportief en zelfbewust, met veel belangstelling voor culturele vraagstukken, hebben reeds de Nederlandse harten veroverd.

De Prins is bovendien een uitstekend ruiter, tennis-speler en een geoefend autorijder.

Dan zijn eenvoudig optreden, waartoe zijn werkzaamheden tot heden hem hebben opgevoed, zullen deze sympathie nog doen groeien. Met zijn twoseater van 's Gravenland naar Den Haag rijdende, hadden verschillende persfotografen gelegenheid het jonge paar te kieken, waarvoor ze zich gewillig toonden. Vandaar kwamen ook naar Den Haag de Moeder van de prins, een 53 jarige dame met de jongere broeder van Prins Bernhard n.l. Prins Ernst.

En het enthousiasme in den Haag is werkelijk overweldigend geweest terwijl men overal langs de weg, de wel niet hoogdravende, maar toch typerende uitdrukking hoorde: „Wat een reuze leuk span."

In verband met de verloving heeft de Minister van Sociale Zaken de schorsing van de door wangedrag geschorte arbeiders bij de werkverschaffing opgeheven.

Ook in Indië is men druk aan het feesten bij gelegenheid van deze verloving. Morgen Zaterdag, zijn daar (trouwens ook in Nederland) in de verschillende plaatsen grote feestelijkheden als vlaggenparade, volksspelen, kerkdiensten enz. En in verschillende residenties liggen felicitatie-adressen ter tekening, waarvan een druk wordt gemaakt.

Aan felicitaties van regeringshoofden heeft het ook niet ontbroken. En in de Duitse pers heerst de grootste voldoening over de vorstelijke verloving en vestigt men de nadruk op de goede verhouding, welke tussen beide landen heerst.

We laten hier nog enkele bijzonderheden volgen:

De volledige benaming van de toekomstige Prins der Nederlanden is: Bernard, Leopold, Frederic, Eberhard, Julius, Kurt, Karel, Godfried, Peter, prins van Lippe Biesterfeld.

Hij is de oudste zoon van Prins Bernhard, Casimir, Gustaaf, Heinrich, Wilhelm Eduard, die werd geboren te Obercassel op 26 Augustus 1872.

Deze was vroeger officier à la suite van het Duitse leger en Heer van Woyonowo. Hij overleed in 1934.

Op 4 Maart 1909 huwde hij te Oelber met Armgard, Kunigonde, Alharde Agnes, Oda von Gramm, Gravin van Biesterfeld (volgens beslissing van de Prins van Lippe op 8 Febr. te Detmold) en Prinses van Lippe Biesterfeld (volgens beslissing van de Prins van Lippe op 24 Febr. 1916 voor haar en haar afstammelingen). Zij werd geboren op 18 Dec. 1883.

De moeder woont thuis op het kasteel Rechenwald aan de Poolse grens.

Binnenkort zal de nieuwe Prins worden voorgesteld aan de Staten Generaal en het is reeds vastgesteld, dat zij na hun huwelijk hun intrek zullen nemen in het paleis van de vroegere Koningin Moeder aan de Kneuterdijk.

Na de plechtige installatie door wethouder Bultenen heeft de heer van Slobbe het ambt van burgemeester van Breda aanvaard. De nieuwe burgemeester spreekt zijn rede uit.

De balans in Spanje.

Uit de N.C.W.C. News Service hebben we eens een kleine balans opgemaakt, van wat er al zo aan mensenlevens in Spanje door Communisten is vernietigd en op welke wijze.

Neergeschoten zijn tijdens deze revolutie, de bisschoppen van Jaen, Segorbia, Lerida en Barbastro.

Levend verbrand is de bisschop van Siguenza.

Met de bisschop van Jaen zijn ook neergeschoten zijn oude moeder en zijn zuster en met hen nog 400 gevangenen te Valverde.

Te Barcelona werden 150 jonge seminaristen op een rij gezet en gefusileerd.

Het Karthuizerklooster op de Monte Allegro bij Barcelona, werd leeggehaald en de monniken naar Barcelona vervoerd. Een vrouw had hier de leiding van de bende communisten en zij zelf schoot de prior neer met drie andere paters. Verschillende anderen werden verwond en in de gevangenis opgesloten. Men weet nog niet wat er met hen geschied is.

Enkele Franse paters werden over de grens gezet door bemiddeling van de Franse consul.

Een verpleegster uit Lourdes naar San Sebastian overgekomen om de gewonden te helpen werd neergeschoten.

Het aantal gefusilleerde priesters in Barcelona bedraagt 300 — 400.

30 Broeders van St. Jan de Deo die de ziekenverpleging uitoefenen in Barcelona werden gefusileerd.

Door een groep anarchistische vrouwen werden te Madrid 5 Carmelitessen gekruisigd.

In Almendrelejo werden 38 nationalisten gekruisigd en neergeschoten.

In Malaga 73 personen gekruisigd en neergeschoten.

Het Passionistenklooster te Dalmiel werd verbrand en de provinciaal met 31 religieuzen gedood. Twee kleinere Franciscanenkloosters in Catalonië werden uitgemoord.

Bij de overval van het Carmelitessenklooster in Barcelona werden 13 Zusters, 5 priesters en 6 leken met bijlen doodgeslagen.

Nadat in het Dominicanenklooster te Barcelona alle bewoners waren vermoord heeft men de beenderen der lijken op het kloosterkerkhof opgegraven en aan de muren gespijkerd, met waarschuwende woorden eronder voor de andere priesters.

Onder de vermoorde Dominicanen bevinden zich twee professoren van het Romeinse collegium Angelicum, n.l. de paters Candido Fernandez en Joseph Garcia Diaz. Zij waren enkele dagen voor het uitbreken van de revolutie naar Barcelona gekomen om vacantie te nemen.

In Calaselles werden 18 broeders ziekenverplegers van Joannes de Deo vermoord.

De cijfers spreken voor zich en commentaar is overbodig.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.
(Nadruk verboden).

44)

„Mijn dochter", ging de oude man voort, „gij hebt uw lot toe te vertrouwen aan een edele jongeling met hoge gevoelens en een oprecht ridderlijk hart."

„Ik vertrouw op hem", zei Seraphina.

En toe ik haar dat hoorde zeggen, scheen het mij toe, of in volste waarheid mijn gevoelens edel waren en mijn hart ridderlijk. Dat is de macht van een meisjesstem. Toen de deur weer achter ons dichtviel, gevoelde ik mij echter heel nietig.

En in de galerij leunde pater Antonio zwaar op mijn schouders.

„Ik zal een eenzaam, oud man zijn", fluisterde hij mat. „Na zoveel jaren! Twee grote edelen; het eind van een edel geslacht — een kind, dat ik heb zien opgroeien... Maar ik ben nu minder bang voor haar."

Ik zal niet vertellen van al de plannen, die wij maakten en verwierpen. Alles scheen onmogelijk... Wij wisten van Castro, dat O'Brien naar Havana was gegaan, ofwel om zelf het nieuws van Don Balthasar's dood bekend te maken, of anders om te voorkomen, dat het daar al te snel ruchtbaar werd.

Wat de beweegreden van zijn vertrek ook zijn mocht, hij had onder de vreselijkste strafbedreigingen bevolen, dat het huis geëerbiedigd moest worden, en bewaakt, dat niemand het verliet... — De Engelsman moesten ze op het eerste gezicht doden. Van geen ander mocht een haar gekrenkt worden. De ontvluchting scheen onmogelijk; toen op de derde dag, geschiedde het; de weg was gevonden. Castro, die mij diende, alsof Carlos' ziel in mijn lichaam was overgegaan, maar op mij neerkeek met droefgeestige minachting, had met Pater Antonio de gehele zaak geregeld.

Het was op de dag der begrafenis van Carlos en Don Balthasar. Diezelfde dag had Castro gehoord, dat op korte afstand van de kust een schip ontdekt was, door windstilte overvallen. Dat was een buitengewone tref; en de begrafenisplechtigheid zou gelegenheid geven te ontsnappen. Er was in Rio Medio, als in alle Spaanse steden, onder het achtbaar gedeelte der bevolking, een broederschap tot het begraven der doden, „de Broeders van Barmhartigheid", die, gekleed in zwarte togen en kappen over het hoofd met enkel twee gaten voor de ogen, de doden naar hun laatste rustplaats droegen.

Door hun kleding waren ze in dat godvruchtig werk onherkenbaar. Een kostuum der Broeders van Barmhartigheid zou voor mij in pater Antonio's kamer worden klaargelegd... Castro vertrouwde op zijn handigheid in het verkrijgen van een boot. Het zou wel een heel kleine en gevaarlijke zijn, maar wat kon ik anders verwachten, als ik zelf mijn vijand niet doodde en dan nog niet eens toeliet dat een ander het voor me deed, verklaarde hij met somber sarcasme.

Een Godsvrede was uitgeroepen en de begrafenis zou plaats hebben in de avond. Dan zou het stoffelijk overschot van de laatste der Riego's worden bijgezet in de kelder van de kathedraal.

Vroeg op de dag had ik een kort gesprek met Seraphina. Zij was vastbesloten. Lang voor het donker werd, glipte ik pater Antonio's kamer binnen, waar ik moest wachten, tot het ogenblik gekomen was om mij tussen de groep der andere Broeders van Barmhartigheid te mengen. Een maal met de lijken in de crypte der kathedraal, moest ik daar op Seraphina wachten, en samen zouden we door een zij deur naar de kust ontsnappen.

Om iedere bespieder op 'n dwaalspoor te brengen (drie Lugarenos moesten aanwezig zijn om toe te zien bij het kisten der lijken) zette Cesar twee van onze negers met geladen musketten op wacht voor de deur van mijn lege kamer, als om mij te beschermen.

De Lugarenos zouden de Godsvrede, door de bisschop geregeld, eerbiedigen.

Buiten de drie was geen ander het huis binnen gegaan... Reeds vroeg in de avond lagen hun zwartharige vrouwen met haar ruwe gezichten en weemoedige ogen, in hun mantilla's gekleed, op de stenen vloer van de kathedraal. — Zij baden voor de zielerust van Seraphina's vader, die oude man, die onbereikbaar, bijna onzichtbaar, en als op oneindige afstand, onder hen had geleefd. Zij hadden hem vereerd, terwijl velen van hen nimmer een blik op zijn persoon hadden gericht.

Het was ten slotte Tomas Castro, wien de eer van de hele zaak toekwam. — Juist nadat het goed donker geworden was, bracht hij mij de zwarte habijten, een paar zware pistolen en de zware staf van het kruis.

„En, de señor", zei hij grijnzend, „als u verlangt nog ooit uw hoofd aan uw moeders borst te vlijen; als u uw zuster wilt weerzien, die helaas, door haar betoveren van mijn Carlos, de oorzaak is van al onze ellende; als u dat aklig land van jullie, dat ik beleefdheid mij verbiedt te vervloeken, terug wilt zien — zou ik u willen verzoeken niet de krankzinnige dolheid van uw natie los te laten breken te midden van die dieven en schurken."

Hij gluurde gespannen in de gebrilde ooggaten van mijn kap en legde zijn hand aan het gevest van zijn zwaard. Zijn kleine gestalte, van kin tot knie strak gekleed in zwart fluweel, — wiegde in het licht van de matte lamp zachtjes naar voren en achteren, en zijn koddige schaduw gleed onrustig over de wanden van de grote kamer. Hij stond mij een minuut lang in stilte te beschouwen, keerde zich toen sierlijk om en trok met een gebaar van spottende eerbied de deur voor mij open.

Snel gingen we, voor de laatste keer, over de zuilengangen door het pikdonker naar het grote poortgewelf... De log neerkomende staf van mijn zwaar kruis ontlokte holle echo's aan de tegels. In de diepte van een soort kelder, achter ons, verlicht door een matte lantaarn, wachtten de negers om de deuren te ontsluiten. Castro begon prevelend zijn rozenkrans te bidden.

Er kwam een spookachtige rij gestalten, zwart van het hoofd tot de voeten, met grote fantastisch glurende ooggaten, het grote gewelf der zaal binnen. Boven hen bewoog zich de ontzaglijke doodkist. Het was z'on ontstellend en onverwacht gezicht, dat ik hen, niet meer bij machte mij te verroeren, stond aan te gapen, tot ik mij eensklaps herinnerde, dat ik evengoed zo'n gedaante was. Toen greep juist Tomas Castro mij met een uitroep van ongeduld bij de arm en trok mij mee.

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Mensen zijn als bloemen, zij hebben regen en zonneschijn nodig voor hun groei.

Een moraal zonder een godsdienstige grond, is als een orkest dirigeren zonder muziek te kennen.

Het nieuwe bankgebouw der Hollandse Bankunie.

Het summum van Veiligheid.

Naar aanleiding van de foto-technische installatie in ons nieuwe politiebureau, hebben we enkele weken geleden geschreven over de technische geraffineerdheid van moderne inbrekers.

We hebben toen zelfs een gezegde aangehaald van een beruchte Nederlandse gangster, wat hierop neerkwam, dat wanneer dieven toch bij je willen komen, er geen middelen tegen te nemen zijn. Denken ze aan je, dan ben je het slachtoffer ook.

We geloven echter, dat deze opvatting over de geraffineerdheid van het vak, niet heel weinig overdreven is, en we zijn er des te meer van overtuigd geworden, nu we eens een bezoek gebracht hebben aan de nieuwbouw van het kantoor der Hollandse Bankunie op de Handelskade.

In dit nieuwe kantoor wordt het niet alleen aan inbrekers, maar ook aan natuurrampen als brand, overstroming, en explosie onmogelijk gemaakt om de veiligheid van iemands papieren of geld, zelfs maar in gevaar te stellen. Ja, er is rekening gehouden met mogelijke luchtaanvallen, die in de toekomst, God behoede ons er voor, zouden kunnen plaats hebben.

Want de in dit nieuwe kantoor aangebrachte kluis bezit niet minder dan de volgende eigenschappen. dat zij zich verzekerd weet tegen inbraak, brand, overstroming, kortsluiting, explosie en bommen.

Deze kluis is het werk geweest van de N. V. Albetam (directeur Ir. Stockmann) op aanwijzingen van de Hollandse Bankunie en op welke wijze deze eigenschappen zijn verkregen, leert de volgende uiteenzetting.

Aan de zijde van de Handelskade heeft men het voorste gedeelte van het terrein van het vroegere kantoor, tot op 5.50 M. beneden het waterpeil, in het vierkant omheid met een rij stalen Larsenprofiel damplanken. Deze stalen damplanken zijn daarna opgevuld met gewapen beton en daar tegenaan is de safemuur opgetrokken, die op heel speciale wijze met ijzer tegen inbraak is bewapend. De wanden dezer safe vormen aldus een laag van staal, ijzer en cement van gemiddeld 45 c.M. dikte.

De vloer is nog geweldiger. Op de rotsbodem ligt eerst een bodemafsluiting van 35 c.M.; daarop de kluisvloer van 30 c.M. Alles van gewapend beton: daarop een 20 c.M. dik waterdicht metselwerk ten slotte ligt hierop dan de tegelvloer.

Voor beveiliging heeft men ook nog geprofiteerd van de hoge waterstand, zodat de bovenkant van de kluisvoer 2.50 M. onder water ligt en de benedenkant zelfs ruim 3.35 M. Bovendien steekt de damwand nog 1.50 M. beneden de kluisvloer uit. Van buiten uit door ondergraving of op andere wijze in de kluis binnen te dringen, behoort eenvoudig tot de onmogelijkheden.

Het dek van de kluis is al even solieder als bodem en wanden. Dit wordt n.l. gevormd door dicht naast elkander liggende spoorrails op zware Differdingerbalken. En deze ijzermassa is geheel aangevuld met gewapend beton en op deze betonmassa ligt dan nog een dubbel gewapende betonvloer.

Wat hier onder de grond gemetseld ligt, is eenvoudig een klein fort, behalve dan dat het met grote luxe wordt ingericht.

Langs een marmeren trap bereikt men deze onderaardse ruimte, waar men eerst voor een kunstig gesmeed ijzeren hek komt, wat het voorportaal afsluit. In dit voorporaal bevindt zich de moderne zware Lips deur die toegang geeft tot de Saferuimte. Het gewicht dezer deur bedraagt 4500 Kilogram.

Met meer recht als indertijd Vondel, over de bewaking van Loevestein, kunnen wij hier spreken van „geweld van sloten".

In de saferuimte bevinden zich een aantal Safe-blocks met grote en kleine safeloketten, die het publiek kunnen verhuurd worden; de verhuurcondities zullen te zijner tijd door de Bank nog nader worden bekend gemaakt.

Verder bevat de Saferuimte nog de kluis van de Hollandse bankunie, die door zwaar kunstig smeedwerk van de cliëntenkluis is afgesloten.

Alles in dit ondergrondse fort is licht geel betegeld en versierd met het telkens terugkerend, uit de advertenties welbekende, vignet van de Hollandse Bankunie in blauw en wit met zwarte rand. In heel het gebouw treft men verder deze tegelversiering aan.

Nog een merkwaardigheid is in de kluis, dat terwijl dit ondergrondse vertrek van zelfsprekend helder verlicht kan worden, er geen stroom aanwezig is, wanneer de Safedeur gesloten is en er dus geen brand door kortsluiting kan ontstaan.

Het werkelijke luxueuse, misschien beter, Hollands deftige, waarmede deze kluis versierd is, vinden we ook terug in de kantoren parterre en op de eerste verdieping.

Aan de Handelskade komt eerst het directiekantoor en daarachter tot de Herenstraat het kantoor voor de bediening van het publiek.

15 Personen van het bedienend personeel kunnen in deze kantoorruimte plaats vinden.

De indeling parterre is dus gebleven zoals we dat in het oude kantoor gekend hebben; alleen is de ruimte groter geworden door het bijtrekken van de gang die vroeger langs het gebouw liep; aan de zijde van de Herenstraat vinden we nog een trappenhuis van slavonisch eikenhout.

Nog opmerkenswaard is, dat in dit kantoor de ruimte voor het publiek van boven af verlicht wordt door glazen prisma tegels in de vloer van de tweede verdieping; en dat deze ruimte van die van het kantoorpersoneel is afgesloten door een kunstig bewerkt bronzen loketten-front, wat rust op een betegelde voetmuur, welke met marmeren bladen is afgedekt. Alles op zeer luxueuse wijze uitgevoerd.

Op de bovenverdieping, die hoofdzakelijk voor het administratief personeel wordt ingericht, is plaats voor 20 personen. Op deze afdelingen zijn ook de moderne toiletinrichtingen. Ten slotte heeft men op de tweede verdieping de archiefruimte en gedeeltelijk kan deze ook nog voor kantoorruimte ingericht.

Aan het uiterlijk van het gebouw is niet minder zorg besteed.

Aan de Handelskade krijgt het gebouw het aanzien van een deftige Amsterdamse Keizersgrachtgevel. Dit is om het aspect van de Handelskade niet te storen.

Een deur aan de zijde van de brug geeft daar toegang en daarnaast zijn twee ramen met rijk getralied kunstsmeedwerk, waarin weer, nu in het brons, de vignetten van de Hollandse bankunie. Ook boven deze ramen prijkt in kapitale bronzen letters:

Hollandsche Bank Unie N. V.
Kantoor Willemstad.

De gevel hier rust op een zware sokkel van Zweeds graniet, die verder is opgetrokken in gele handvormsteen, gelegd in Vlaams verband.

Aan de Herenstraat is de gevel meer modern met een grote boogentrée in het midden, welke door een modern rolluik wordt gesloten.

Twee zijlichten lopen hier door de verdiepingen heen en de beide gevels, zowel voor- als achterzijde worden door een fraaie topgevel bekroond.

Het hele gebouw is opgetrokken in een geraamte van gewapend beton en alle verdiepingen rusten op 10 kolommen van 40 — 50 c.M. dikte die naar boven smaller toelopen. Alleen de kantoorinventaris kan branden in zover tenminste de meubels niet van staal zijn, maar het gebouw zelf is geheel onbrandbaar, tenzij de geschoten kap die met rode kruispannen is gedekt. Maar dat hier brand ontstaan zou, is zo goed als uitgesloten.

Wanneer half November dit werk klaar is dan zal Curaçao in dit kantoor een zeer fraai gebouw rijker zijn geworden en de Hollandse Bank Unie een dependance haar waardig, welke de N. V. Albetam heeft uitgevoerd tot volle tevredenheid der opdrachtgevers.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De Spaanse burgerkrijg is in de laatste dagen niet bemerkenswaard van aspect veranderd.

De strijd in het Noorden, om San Sebastian, duurt voort: terwijl uit de stad een massauittocht plaats heeft. Amerikaanse en Britse schepen zijn vooral bezig met het wegvoeren der vluchtelingen. Deze laatste alleen vervoerden in de laatste dagen 4500 personen.

Mogen we dit bericht geloven, dan hebben op de fronten de nationalisten dezer dagen geen sucessen geboekt. De strijd om San Sebastian Madrid en Oviedo duren onverminderd voort en was de druk der regeringstroepen nog al geweldig.

Intussen zijn de mogendheden te Londen aan het vergaderen over het non-interventieverdrag, welke onderhandelingen dreigen te mislukken. Duitsland, Italië en Portugal zeggen zich niet te kunnen binden. Waarom niet, deelt het bericht niet mede, maar het antwoord ligt voor de hand: omdat men geen vertrouwen heeft in de houding, welke Frankrijk en Rusland, ondanks hun gegeven woord, ten opzichte van de Spaanse regering blijven innemen.

In Frankrijk is bovendien een zeer ernstige crisis ontstaan in zake deze kwestie, de staking n.l. der communistische arbeiders, waarover we in een vorig overzicht schreven, heeft zich uitgebreid en bedroeg Donderdagavond reeds 70.000 man.

In **PORTUGAL** heeft men verder dezer dagen ook met ernstige moeilijkheden te kampen gehad. Een revolutie die op 2 oorlogschepen uitbrak, is gelukkig spoedig onderdrukt.

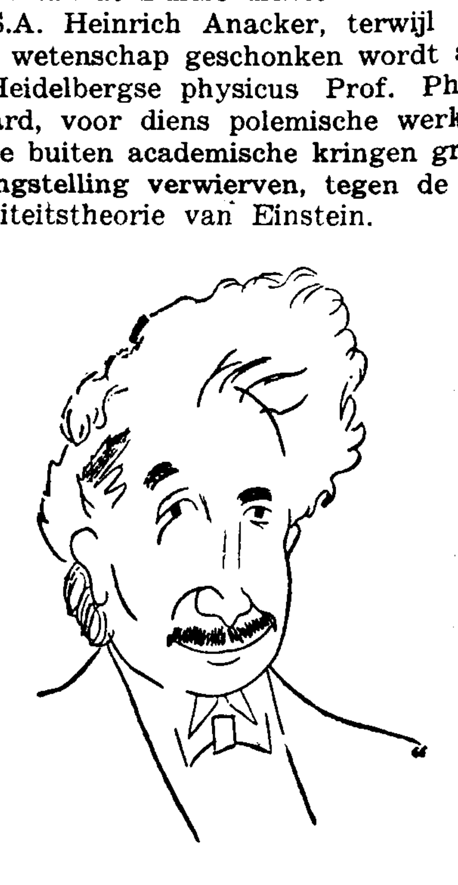
Maar men begrijpt dat verschillende landen met dergelijke communistische agitatie allesbehalve genegen zijn om hun handen te laten binden in de bestrijding van de communistische internationale in welk land ook.

Van een onverzoenlijke haat tegen het Communisme heeft dezer dagen Duitsland weer blijk gegeven op de Rijksdag te Neurenberg, waar Hitler, Rosenberg en Goebbels het woord voerden tegen het Europa bedreigende Communisme.

Hitler deed op deze vergadering aankondiging van een vierjarig werkplan, waarin men o.a. bereiken wil, dat Duitsland in zijn grondstoffen onafhankelijk wordt van het buitenland.

Ook de aanspraken op de vroegere koloniës werden behandeld en verder ging het tegen het Communisme. Hitler behandelde het ontstaan der Revolutie-idee tijdens de Franse revolutie, die zich verder heeft ontwikkeld, maar thans het eindpunt van de ontwikkeling heeft bereikt. Hitler wees dan verder op de toestanden in Spanje en Rusland, waarbij hij te keer ging tegen het Jodendom.

Daar deze Rijksdag een „Kulturtagung" is voerde ook Rosenberg 't woord en deelde verder mede dat de door Hitler uitgeloofde prijzen voor kunsten en wetenschappen dit jaar zullen worden gegeven aan de Duitse dichter en lid van de S.A. Heinrich Anacker, terwijl die voor wetenschap geschonken wordt aan de Heidelbergse physicus Prof. Philip Lenard, voor diens polemische werken, welke buiten academische kringen grote belangstelling verwierven, tegen de relativiteitstheorie van Einstein.

Einstein.

H. M. de Koningin betreedt het Stedelijk Museum te Amsterdam voor een bezoek aan de tentoonstelling van Engelse kunst. Achter H. M. de burgermeester van Amsterdam, rechts van H. M. de wethouder van kunstzaken Ed. Boekman.

NEDERLAND.

HET VERTREK VAN DE NED. GEZANT UIT SPANJE.

Vragen van de heer van Vessem.

Het Eerste Kamerlid van Vessem heeft de minister van buitenlandse zaken de volgende vragen gesteld:

1. Is het bericht juist, volgens hetwelk H.M.'s buitengewone gezant bij de Spaanse regering op 26 Juli j.l. uit Spanje zou zijn vertrokken?
2. Zo ja, wat is dan de reden van dit vertrek; heeft het gehele personeel van het gezantschap Spanje verlaten en waar bevindt de gezant zich thans?
3. Is de minister niet van mening, dat in de tegenwoordige moeilijke omstandigheden de Nederlanders en de Ned. belangen in Spanje meer dan in gewone omstandigheden de hulp en bescherming van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiger behoeven?
4. Indien de Ned. gezant Spanje verlaten heeft, aan wie is dan na zijn vertrek de bescherming der Nederlanders en der Ned. belangen in Spanje opgedragen?

* * *

In deze vragen zit ongetwijfeld een kern van waarheid in. In deze tijden hebben de vreemdelingen meer dan ooit de hulp van hun gezanten nodig en dan maakt het een weinig verheffende indruk, dat alle gezanten juist in moeilijke tijden het hazenpad kiezen.

Er is toch ook zo iets als een risico van het beroep.

Het gaat in Spanje thans als in Juni 1920 in Polen, toen de Bolsjewistische legers Polen binnentrokken en Warschau omsingelden.

Het gehele corps diplomatique vluchtte toen, behalve de Pauselijke Nuntius, de tegenwoordige Paus Pius XI, ofschoon deze wellicht het meeste van de Bolsjewisten te lijden had.

gehele corps diplomatique is gevlucht en alleen de Pauselijke Nuntius is nog te Madrid aanwezig. Terwijl hij juist ook hier weer het meest van het communistische gepeupel te vrezen heeft.

De boodschap van Moskou.

In de volgende prachtige en krachtige verzen leerde Jan Engelman in de „Nieuwe Eeuw" hoe achter de geschiedenis der Spaanse gruwelen de adem van Moskou blaast.

...De schoten knallen onder 't witte licht,
De schrik regeert: afschuwelijk gericht
Op moord en plunder gaan aan alle zijden
De felle kerels en de hete meiden:
Blind maakt de bloedkleur, doch een wild gezicht
Is 't branden van de kerk...
Een nieuwe boodschap, Moskou bracht haar aan:
Dit is het uur, proleet, ga haastig staan
En krom uw nek niet onder heersers-voeten,
Grijp waap'nen, loop in drommen, laat ze boeten —
Al wat bezit heeft, heeft aan u misdaan!...
Diep in de bergen dreunt het zwaar kanon
Van wie voor Kerk en land en haardsteê vechten,
Veel liever sneuv'len dan zich doen ontrechten,
Liever aan flarden voor d i t rijk begon...

NOG STEEDS DE REDE VAN DE RECTOR MAGNIFICUS.

Bij het 300-jarig bestaan der Utrechtse Universiteit.

De Senaat verloochent haar.

De Senaat der Rijksuniversiteit te Utrecht heeft in zijn vergadering van 17 Juli j.l. besloten het volgende bekend te maken:

De Senaat, overwegende, dat tot zijn leedwezen een deel van de feestrede, door de Rector Magnificus uitgesproken, ter gelegenheid van het 300-jarig bestaan der Universiteit, bij velen der uitgenodigden ontstemming heeft gewekt, stelt er prijs op te verklaren, dat uiteraard hetgeen in die redevoering is gezegd, geheel voor verantwoordelijkheid van de Rector Magnificus komt.

Afkeuring van niet-katholieke zijde.

Aan een beschouwing van de redactie van „De Gids", uiting gevend aan van prof. Vollgraff, ontlenen wij het volgende:

De rede „Volksgeest en Wetenschap", die bij de viering van het 300-jarig bestaan van de Rijksuniversiteit te Utrecht door de Rector Magnificus is uitgesproken, heeft onze Katholieke landgenoten begrijpelijkerwijze in hoge mate geërgerd. Protesten in de Katholieke pers zijn dan ook niet uitgebleven: men heeft het gehouden betoog, waarvan de hoofdstrekking hierop neerkwam, dat de verdienste van de cultuurbloei, die de Nederlanden in de 17e eeuw hebben beleefd, uitsluitend op rekening van de Hervorming te schrijven is, ja dat door haar eerst de ware beoefening der wetenschap mogelijk is gemaakt, bestreden met een argumentatie, waarvan de weerlegging, tot heden niet beproefd, ook in de toekomt bezwaarlijk te geven zal zijn; en men heeft zeer terecht gewezen op het waarlijk ontstellende gemis aan eenvoudige hoffelijkheid, dat spreker aan de dag legde, toen hij onder omstandigheden die hem voor onmiddellijke tegenspraak en daadwerkelijk protest vrijwaarden, dingen zeide, waarvan hij moest begrijpen, dat ze voor verscheidenen van zijn gasten en zijn ambtgenoten (hoe wonderlijk zal het velen hunner in de oren hebben moeten klinken, zich als zonen der Hervorming te horen aanduiden) diep krenkend zouden zijn.

De angstvallige wijze, waarop de neutrale pers zich over het algemeen heeft beperkt tot een objectieve weergave van het gesprokene, kan aanleiding hebben gegeven tot de mening, dat in het optreden van de Utrechtse Rector alleen voor de Kaholieken reden tot ergernis heeft gelegen; de omwonden verdediging die van gereformeerde zijde aan de rede ten deel is gevallen, kan die opvatting nog hebben versterkt.

Daarom moge hier nog eens uiting worden gegeven aan de gevoelens van schaamte en spijt, die velen hebben vervuld, toen zij de woorden, waarmee het derde eeuwfeest van een onzer openbare universiteiten feestelijk moest worden ingeluid, hebben vernomen. Schaamte om het ongepast uitdagende, dat in dit optreden lag; zelfs al was alles, wat gezegd werd, de zuivere waarheid geweest, dan slingert men zulke dingen toch niet bij een officiële plechtigheid aan andersdenkende landgenoten in het gezicht. En spijt, omdat hier het beginsel, waarop ons openbaar onderwijs en dus ook dat van de Utrechtse Universiteit rust, met voeten is getreden.

CURAÇAO.

Troonrede — Staten Generaal.

Op Dinsdag 15 Sept. a.s. zal de troonrede van H.M. de Koningin bij gelegenheid van de opening der Staten Generaal worden uitgezonden door de Phohi op 16.88 M. aanvangende 6.34 A.M. Cur. tijd; de Rijkszender op 16.3 M. en 16.6 M. aanvangende 6.49 M. Curaçao tijd.

Oost Indië zal deze uitzending relayeren op 31.86 M.

De her-uitzending zal plaats vinden op Woensdag avond door de Philips P.C.J. zender op 31.28 M. tijdens de experimentele uitzending welke zal aanvangen om 3.24 p.m. Curaçao tijd.

Resultaten van deze uitzending worden gaarne ingewacht door de Directeur van 's Lands Radio- en telefoondienst op telefoon No. 208.

Gouverneur van Slobbe Schild.

Voordat hij Curaçao verliet, heeft ex-Gouverneur B. W. Th. van Slobbe een wisselprijs cadeau gegeven, welke jaarlijks kan verspeeld worden onder de leden van een der erkende golfclubs op dit eiland.

Aan dit schild zijn enkele zilveren plaques verbonden, die aan de jaarlijkse winnaar wordt uitgereikt en welke hij behouden kan.

In de gespeelde wedstrijden in de maanden Juli en Augustus op de Golfterreinen van St. Barbara en de Shell werd het Schild gewonnen door de Hr. W. A. Ellinghausen van de C.P.I.M.

Tweede was de Hr. Sherwood, die daarmede in 't bezit kwam van de beker door de Hr. B. Gluckman ter beschikking gesteld; de Hr. A. J. W. Schlag was derde en Kapitein Keuchenius en de Hr. G. Channings vierde.

Z. Exc. Gouverneur Wouters deelde met een toepasselijk woord de prijzen uit.

Bekendmakingen.

De commies E. J. Rozendal, werkzaam ten kantore van de Koloniaal Ontvanger, is overgeplaatst naar het kantoor van de vreemdelingendienst en belast met het voeren der kasboekhouding van de vreemdelingendienst op Curaçao.

De klerk G. C. St. Quast, werkzaam ten kantore van de vreemdelingendienst op Curaçao is eervol ontheven van het voeren der kasboekhouding van de vreemdelingendienst op Curaçao en hij is overgeplaatst naar het kantoor van de Koloniaal Ontvanger.

De kommies der belastingen 1ste klasse J. van Delden is op zijn verzoek eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van cipier op St. Martin N. G.

De Opziener der veldwacht W. B. Peterson is tevens belast met de functiën van cipier op St. Martin N. G.

Voor Hollands sprekende katholieken. De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:
's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda:
's Zondags:
H.H. Missen om 3¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis).
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:
's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:
's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Nieuw Schoolhoofd St. Martin.

Volgens de Bovenwindse Stemmen zal op 1 October het nieuwe schoolhoofd voor St. Martin via Curaçao van Holland op St. Martin aankomen.

Het is Mr. van Meerten, die komt met echtgenote en kind.

Zaterdag Gouvernements-Zondag.

Hedenmorgen kwam eensklaps het bericht af, dat we hier in Curaçao het verlovingsfeest nog eens over zullen vieren.

En na de vrije dag van Donderdag zal het ook morgen — Zaterdag Gouvernements-Zondag zijn.

Ook wordt in Nederland en Nederlands-Indië de verloving Zaterdag officieel gevierd.

Na de betrekkelijk late officiële mededeling van de verloving, die hier eerst

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Aan de Amerikaanse kust had in de mist een ernstige aanvaring plaats bij Boston tussen het touristenschip Romance en het s.s. New-York. De Romance zonk spoedig. De 300 opvarenden werden gered.

Te Caracas had een demonstratie plaats ten gunste van de stakende telegrafisten in Valencia. Er vielen twee gewonden.

Zie voor verder nieuws ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Naar aanleiding van het feit, dat er op 31 Aug. te Zaandam niet is gevlagd, wegens een te beperkt aantal vlaggen en de extra onkosten voor het uitsteken, heeft de Vereniging Princevlag, vlaggen en de dekking van onkosten aangeboden.

Gedurende de internationale zwemwedstrijden vestigde de Nederlandse zwemster Nida Senff een nieuw wereldrecord in het nummer 100 meter rugslag, die zij aflegde in 1 minuut 15.7 sec.

De T 18, de nieuwe bommenwerper van het laatste type dat voor Indië bestemd is, heeft in de nabijheid van Schellingwoude proefgevlogen onder leiding van overste Holdringh.

---

bekend werd uit de Amerikaanse berichten, daarna uit de aankondiging van de radio-rede, waarop tenslotte het officiële bericht volgde, is thans ons Gouvernement met de officiële feestviering op Donderdag l.l. te vroeg geweest!

We zijn hierdoor genoodzaakt ons blad heden te doen verschijnen.

**K
RO
O** **Wereldprogramma.**

**Zondag 13 September 1936.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd**

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. De Nederlandse Mijnen, door Ir. C. J. A. Berding.
6. Vaderlandse Kroniek.

**Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.**

1. Mars.
2. Landbouwkundige Missie-actie, door Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

R. K. PADVINDERVERENINING.

ST. THARCISIUS-GROEP

CURAÇAO.

Verslag over het Zomerkamp, gehouden van 2 t/m 7 Sept. op de Plantage Gr. Santa Martha.

Vijf volle dagen verblijf de vrije natuur in, is een bijzonder aangename ervaring voor iedereen. Vijf volle dagen echt kampleven met het noodzakelijk zich behelpen, is een nuttige les die bijblijft en tegelijk bekroning is van een jaar padvinderstraining. De voorbereiding van ongeveer drie maanden bleek tenslotte nog te kort te zijn geweest. Maar het was ook pas de eerste keer...

Door vriendelijke bemiddeling van onze eminente D. C. werd het materiaal, de fourage en de bagage reeds Dinsdagmiddag 1 Sept. naar het kampeerterrein vervoerd. Woensdagmorgen, nadat we in ons troephuis het reisgebed gebeden hadden, huppelde „HET HIJGENDE HERT", aangevuurd door onze Hop, met een vracht zingende Verkenners de weg op naar Soto. Na een kort bezoek in de kerk van Soto, en begroeting van onze vriendelijke gastheer en zijn familie, begon het lieve leven. Alle hens aan dek om de zware (te zware?) tenten netjes in het gelid te krijgen. We hadden stilletjes spijt dat we een vriendelijk aanbod van onze D. C. van hulp bij dit voorbereidingswerk niet geacepteerd hadden. Van de andere kant waren we blij dat de jongens zelf het werk konden doen.

De inrichting van eetzaal, keukens, latrines, de kruisplanting, het afzetten van de verschillende „gebouwen", was om 5 uur zover klaar dat we konden overgaan tot de officiële opening van het Kamp. De Heer Schotborgh, Districtmeester van het Derde District, beantwoordde onze Welkomstgroet en de toespraak van onze V. G. pastoor Elie, met een fijne speech, waarin de sympathie voor de Padvindersbeweging duidelijk meesprak. De St. Jorisvlag wapperde aan de hoge vlaggemast en plechtig klonk het Wilhelmus over het Kampvuurplein.

Indrukwekkende ogenblikken toen we in hoefijzer-formatie om het zwak-verlichte beeld, aan de Moeder der Verkenners hulde brachten met een vurig gebed. Heldere kinderstemmen in de rustige avondstilte...

Morpheus had die eerste avond moeite met zijn kornuiten en de wacht hanteerde zijn flashlight.

Reiger 4, die Donderdagmorgen de reveille moest blazen om 6 uur, was maar moeilijk wakker te krijgen, de gymnastische morgenoefeningen onder leiding van de P. L.'s en de run om het kamp waren nodig om Reigers, Snippen en Houtduiven van hun roest te halen. Met slaperige gezichten naar het waterreservoir, morgengebed, inspectie en daarna in lange rij naar de kerk van Soto. Tot na de H. MIS heerste elke morgen in het kamp de diepste stilte. Geen woord werd er gesproken, tenzij het noodzakelijke, geen lach werd er gehoord. Dit was voor onze jongens een nieuwe, zeer bijzondere ervaring. Die eerste morgen waren er hier en daar natuurlijk op dit punt vergissingen, maar het was de volgende dagen ook des te beter. Het ontbijt bracht broodjes met leverpastei, sterke thee en bananen van de mispelboom aan de van Geffenboulevard. Er was voor die dag nog heel wat werk aan de winkel. Kamplichten verzorgen, het electrisch kruis aanbrengen, straatnamen vastspijkeren, wandelpaden en gazons afzetten. Om goed tien uur klaar voor de ontvangst en een hartelijke begroeting van asp. Welpen, afd. Pietermaai.

Verwonderde gezichten in het begin, maar al heel gauw kwam de goede stemming.

Je zag Welpen aardappelen schillen met een ijver evenredig aan de dikte van de schillen en onze trouwe Bob zorgde voor variatie bij de algemene vrolijkheid. Aan het diner was het behelpen met zitplaatsen, temeer omdat dit terrein op verschillende plaatsen al vochtig was. Maar van de pudding met wondersaus van onze chief-cook bleef letterlijk niets over.

Op de middag, na de verplichte rust, een gezamenlijke tocht naar de baai van Groot Santa Marta, langs de Zoutpannen, onder dreigende regenwolken.

Om acht uur Kampvuur, dat voor een groot deel verzorgd werd door onze gasten. De Verkenners hadden gerust wat meer en wat beters mogen presteren. Hulde aan Akeela voor de prestaties van zijn Welpen.

De nacht bracht rust en... regen. Onze Bob maakte jacht op een collega die ook een bezoek wilde brengen aan het kamp, en trok in zijn grote haast een tentlijn stuk. Krabben zochten hun weg over het grondzeil in de tent van de Snippen.

Onvoorzichtige Houtduiven met slijkvoeten de tent in... Hun voorsprong met winstpunten van die dag werd een verliespuntendebet en de Groene Wimpel kwam aan de Reigers. In de namiddag zouden we bezoek krijgen. Een groot aantal gasten, ouders van Verkenners, begunstigers van onze beweging, maakten gebruik van de vriendelijke uitnodiging tot een bezoek aan ons kamp. Zijne Exc. Gouverneur Wouters, vergezeld van Zijn adjudant arriveerde omstreeks kwart voor vijf. Zijne Exc. werd begroet met het Wilhelmus, inspecteerde de groep en bleef daarna nog een uurtje onze gast.

Nadat Mgr. Verriet, vergezeld van Zijn secretaris, en onze D.C., Commandant Diekmann waren aangekomen, werd begonnen met enkele Verkennersspelen: estafette te paard, Sire de Heren hebben honger e.d. De kamplichten werden aangestoken en het werd echt gezellig.

Als eerste bezoekers begroetten we die middag Bijderwellen en de Groot resp. D.C. en Hopman van de N.P.V. afd. Willemstad.

Verschillende Eerw. Paters en Fraters toonden door hun aanwezigheid belangstelling voor ons kamp.

Zaterdagmorgen een flinke tocht per bus naar Barber en Westpunt. We namen eetgerei mee en kookten op Barber ons eigen potje. We werden uiterst vriendelijk ontvangen door de twee pastoors, beiden echte jeugdvrienden met een hartelijke belangstelling voor onze jonge beweging.

Zaterdagavond om goed 7 uur arriveerden de asp. Voortrekkers van onze Groep onder leiding van Oubaas van Geffen. Onze grotere broers vonden 't raadzaam af te zien van hun voornemen om onder de wuivende palmbomen, gewikkeld in een deken, de nacht door te brengen. Ze vonden een geschikte slaapgelegenheid in een leegstaande schuur bij het Plantagehuis, waar ook de Welpen de nacht hadden door gebracht. Bij het kampvuur dat door onze gasten gegeven werd, was het een gezellige drukte. De heer Noyen maakte enkele prachtige foto's van de verlichting en het kampvuur.

De Voortrekkers waren Zondagmorgen al vroeg uit de veren. Om kwart over vier al namen ze een bad in het grote waterreservoir, om daarna de vroegmis (in de Sotokerk bij te wonen. De Verkenners sliepen door tot bij zevenen en dienden gezamenlijk de Hoogmis, door Pastoor Hart aangeboden en opgedragen voor het geestelijk en stoffelijk welzijn van onze Groep.

Op de middag nu even een bad in de baai van Knip en toen we thuis kwamen werden we opgewacht door de Familie Diekmann, Pater van Looy, Frater Radulphus en Canutus. Onze sympathieke Diocesaan Commissaris sprak onze jongens toe, betuigde zijn grote tevredenheid over de netheid in het kamp en spoorde allen aan als echte Verkenners trouw te zijn aan de Verkennerswet. De twee fraters gebruikten met ons een Verkennersthee en bleven nog wat napraten. De avond gingen we vroeg onder zeil. — We waren moe en Maandagmorgen om 5 uur reveille. Maandagmiddag vroeg gegeten — een bord erwtensoep smaakt extra-fijn als je het zelf hebt klaar gemaakt — en om twee uur lagen de tenten al weer ingepakt. Goed vier uur afscheid van onze vriendelijke gastheer, een kort afscheidsbezoek aan de kerk, en het „HIJGENDE HERT" bracht ons terug naar het Troephuis.

Een woord van oprechte dank aan allen die op een of andere manier hebben meegewerkt om dit kamp te doen slagen, en niet het minst aan de Heer van der Dijs en zijn geachte familie, die in deze dagen meer voor ons gedaan hebben dan onze Verkenners kunnen begrijpen.

Natuurlijk is dit kamp niet in alle opzichten geslaagd, maar we kunnen tevreden zijn. En in ieder geval hebben we veel geleerd, dat ons bij een volgende gelegenheid uitstekend van pas kan komen. Wij doen ons best en zoeken in de goede richting.

WETENSWAARDIGHEDEN.

Galileo Galilei.

Van deze grote geleerde weten de mensen gewoonlijk niets anders af dan dat **hij eens kwestie heeft gehad met een** Paus over de vraag of de aarde om de zon draaide ofwel de zon om de aarde.

Dat Galilei een der universeelste mannen van zijn tijd was, weet zo goed als niemand. Hij werd geboren in 1564 en stierf in 1642.

Zijn vader heette Vincenzio Galileo en was de arme afstammeling van een Florentijns adellijk geslacht. Hij was een man met meer intellect dan geld. Bekwaam wiskundige en nog bekwamer musicus, dwong hij de bewondering van zijn tijdgenoten af door zijn vaardig en smaakvol spel op de fluit. Er is een boek van zijn hand verschenen dat hem bovendien doet kennen als een beslagen musicustheoreticus. Galileo was de oudste zoon van deze intelligente man, wiens vrouw hem zeven kinderen schonk. Hij overtrof zijn vader nog in breedheid van interesse. Als jongen knutselde hij machientjes in elkaar, maar ouder geworden legde hij zich meer toe op litteraire studie. Zijn boeken zijn dan ook in een schitterende en sierlijke stijl geschreven. Gedurende korte tijd ging hij school bij de monniken van Valombrosa, studeerde daar scholastieke theologie, trad zelfs in het noviciaat, maar verliet kort daarop het klooster. Voor wiskunde en muziek bezat hij een buitengewone aanleg en er zijn schrijvers die verzekeren, dat hij in theorie en praktijk tot de beste musici van zijn tijd behoorde. Als schilder leverde hij werk dat boven de middelmaat was.

Maar met theologie, wiskunde, muziek of schilderen viel er in die tijd geen geld te verdienen. Nog geen achttien jaar oud, zond zijn vader hem naar de Universiteit van Pisa om in de medicijnen te studeren. Daar was tenminste wat aan te verdienen. Maar Galilei was te veel geboren wiskundige om van dit vak afstand te doen. Eens woonde hij in de Dom van Pisa een H. Mis bij en bestudeerde daar met grote aandacht een heen en weer slingerende Godslamp. Zijn combinerend verstand bedacht dat hij deze regelmatige beweging misschien zou kunnen benutten tot meting van de polsslag van zieken. Dit geval wekte weer zijn belangstelling in mechanische vraagstukken op.

Ostilio Ricci werd zijn leermeester in de wiskunde; verwonderlijk spoedig evenaarde en overtrof hij zelfs die leermeester. Zijn medische studie liet hij varen, ook gedeeltelijk wegens geldgebrek van zijn vader. In Florence teruggekeerd, publiceert hij een studie over een hydrostatische balans, die hij zelf heeft uitgevonden. In 1588 gaf hij een geschrift in het licht over het zwaartepunt van vaste lichamen, waardoor hij zich niet alleen de bijnaam verwierf van de Archimedes van zijn tijd, maar tevens een universiteitszetel te Pisa. Deze promotie bracht hem meer roem dan geld op. Spoedig zou ook blijken dat hij veel tegenstanders had, zelfs onder zijn medeprofessoren. Vooral toen Galileo voor de dag kwam met zijn leer dat vallende lichamen in het luchtledige alle even snel vallen, onverschillig welk hun gewicht is, haalde hij zich de vijandschap van de hele Universitait op de hals. Zelfs zijn eigen leerlingen floten hem uit. Galileo zelf gaf daar soms aanleiding toe. Geestig schrijver als hij was, met een sierlijke stijl, kon hij zijn vijanden met bijtend sarcasme over de hekel halen..

Dit moge de lachlust van zijn vrienden hebben opgewekt, maar het was toch niet de aangewezen methode voor een wetenschappelijk man als hij. Toen hij kort daarop het ongeluk had een vorstelijk persoon te beledigen, achtte hij het raadzaam vrijwillig Pisa te verlaten, alvorens hij er op minder zachtzinnige wijze uit zou worden verwijderd. Hij keerde nu naar Florence terug (1591).

In hetzelfde jaar stierf zijn vader en kwam de zorg voor de hele familie op de zeven en twintig jarige Galileo neer. Kort daarop werd hij, dank zij de voorspraak van de markies Guidubaldo, benoemd tot professor in de wiskunde aan de Universiteit van Padua, waardoor hij voorlopig van zijn geldzorgen verlost werd en tevens een nieuw arbeidsterrein voor zich geopend zag.

Zijn naam, die toen reeds een Europese vermaardheid genoot, en de buitengewoon aantrekkelijke wijze waarop hij college gaf, waren oozaak dat zich soms tot 2000 leerlingen om hem verzamelden.

Voortdurend deed hij uitvindingen. Verschillende meetinstrumenten, o.a. de eerste thermometer, hebben we aan hem te danken.

Galilei droeg op zijn colleges het Ptolemeisch stelsel voor, d.w.z. hij leerde, dat de aarde stilstond, het middelpunt van 't heelal was en dat de sterren en de zon om dit middelpunt heendraaiden. Toch is het zeker dat hij in die tijd dit stelsel in zijn hart reeds verwierp en bewijzen verzamelde voor de theorie van de Pool, Nicolaas Koppernigk (Copernicus), die in zijn boek „Over het wentelen der Hemellichamen" met de veronderstelling voor de dag kwam, dat de zon stil zou staan en de aarde erom heen draaien.

Later vond Galilei de teleskoop uit, wat hem van onwaardeerbaar nut was bij zijn verdere astronomische arbeid. In 1610 verscheen een boek van zijn hand, genaamd Hemelbode, dat de hele geleerde wereld in rep en roer bracht. Hierin was voor het eerst beschreven het bergachtig oppervlak van de maan. Hij maakte een einde aan alle fabels omtrent de Melkweg, toen deze zich in zijn teleskoop oploste in een enorme verzameling afzonderlijke sterren. De meeste opschudding werd echter te weeg gebracht door zijn ontdekking van de satellieten van Jupiter, gepubliceerd in zijn Hemelbode. Hier zag Galilei duidelijk hoe rondom de grote planeet Jupiter verschillende manen zich bewogen. Volgens Galilei nu moest de aarde zich gelijkerwijze in cirkelbaan om de zon bewegen. Zijn collega's vonden dit echter zo'n onwaarschijnlijke veronderstelling, dat ze eenvoudig bij voorbaat geloof weigerden aan zijn leer en als koppige boeren zelfs niet door zijn teleskoop wilden kijken.

In 1610 legde hij zijn professoraat neer en werd „buitengewoon wiskundige" aan het hof van de groothertog van Toscane. Aldaar ontdekte hij de wisselende schijngestalten van de planeet Saturnus, wiens ware gedaante pas in 1655 ontdekt werd door de Nederlander Christiaan Huygens. Verder constateerde hij dat de planeet Venus in vaste perioden toe- en afneem, evenals de maan. Hij ontdekte ook de zonnevlekken en besloot uit hun geleidelijk veranderende positie tot de draaiende beweging van de zon om haar eigen as.

In het voorjaar van 1661 demonstreerde Galilei in de tuin van het Quirinaal te Rome zijn teleskoop voor de hoge geestelijkheid van het pauselijk hof, die een al lof en bewondering waren voor zijn uitvinding.

In zijn enkele jaren later volgend conflict met Rome heeft Galilei zich niet altijd even fair gedragen. Hij verloor te veel uit het oog — wat hij trouwens zijn hele leven tegenover iedereen gedaan had — dat zijn veronderstellingen er wel heel mooi en vernuftig uitzagen en zelfs met een reeks van waarschijnlijkheidsargumenten omkleed konden worden, maar dat hij nog niet in staat was bij de toenmaals bereikte stand van de wetenschap, om wetenschappelijk **doorslaande** bewijzen te geven. Hierin vond Galilei trouwens niet alleen het pauselijk hof tegenover zich, maar de hele toenmalige wereld.

L.

KOMT ALLEN NAAR DE WERELDJAMBOREE. — De eerste affiche van de vereniging „De Nederlandsche Padvinder" waarin de aandacht wordt gevraagd voor de Jamboree, in 1937 in ons land te houden, werd in Den Haag aangeplakt.

DE FILM VAN DE WEEK

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Van 11 tot en met 17 September 1936.

Roxy.

Het Big van het Regiment.
Milky Way.
Our little Girl.
Persuit.

Cinelandia.

Northern Frontier.
Chu Chin Chow.
Night at the Opera.
Milky Way.
Cowboy and the Kid.
Mutiny on the Bounty.

Hollywood.

Fugitive Sheriff.
Captain Blood.
Right to Romance.
Lente Lied.
Hop along Cassidy.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

GEMENGD NIEUWS.

Luchtvaart.

De Dornier-fabrieken, die destijds met hun reuzenvliegtuig Do-X reeds zoveel opzien baarden, maken zich gereed om een nog groter en volmaakt toestel, de vliegboot Do-XX te bouwen. Luchtradius, snelheid en nuttige last moeten volkomen voldoen aan alle eisen, die het transoceanische luchtverkeer stelt; de internationale luchtvaarttentoonstelling te Stockholm zal de eerste zijn, waarop dit vliegtuig te bewonderen zal zijn!

In plaats van de vroegere van hoogstens 600 P.K. zal deze boot slechts 8 Dieselmotoren van 800——100 P.K. aan boord krijgen, waardoor een enorme verbetering in de gewichts-verdeling tot stand komt, ten gunste van de brandstofvoorraad en de nuttige passagierslast. De afmetingen verschillen weinig van die van de Do-X, doch deze vliegboot zal bij een reissnelheid van 250—300 Kilometer per uur een afstand van 4—5000 Kilometer zonder tussenlanding kunnen afleggen. Gezien de ondervindingen, die men met de Do-X opdeed en die nu niet bepaald schitterend genoemd kunnen worden, interesseert het heel de vliegende wereld, wat het resultaat zal zijn van Dornier's nieuwste experiment. Na de rijke ervaringen, die met de vorige vliegboot werden opgedaan, is de kans heel groot, dat ditmaal iets gepresteerd wordt, dat de bewondering van heel de wereld oogsten zal.

De organisatie en orientatie bij het nachtelijk luchtverkeer wordt steeds door verschillende wetenschappelijke instituten onderzocht; reeds heel wat uitstekende verbeteringen zijn aangebracht. In dit verband is het hoogst belangwekkend de mening te vernemen van professor Pirath — de leider van het verkeerstechnische instituut aan de technische hogeschool te Stuttgart — die van oordeel is, dat nachtelijk luchtverkeer boven Europa voor het personenvervoer over 1000 Kilometer kan worden gesanctionneerd en voor vracht- en postvervoer over 6000 Kilometer. Met het oog op de grote afstanden in de Verenigde Staten is daar reeds 35% van het vliegverkeer naar de nachturen verschoven. De verhoogde kosten van het nachtelijk luchtverkeer bedragen ongeveer 15%. Opmerkelijk was nog een opmerking van deze geleerde, betreffende de werking van de wenteling der aarde om zijn as op de luchtvaart. De aardsnelheid bedraagt in de gematigde zone ongeveer 1000 Kilometer per uur en bij de hoge snelheden, die tegenwoordig in het luchtverkeer worden bereikt, komt nog dit, dat het vliegtuig bij een Oost-West-koers tengevolge van de draaiing der aarde vier tot vijf uur langer dan in een West-Oost-koers!

Een zonderlinge eerlijkheidsproef.

De eigenaar ener autoonderneming in een der grote wereldsteden heeft een zonderlinge proef genomen in verband met de eerlijkheid zijner huurders.

In een auto, die gemiddeld 35 ritten per dag deed, waardoor 35 personen aan de vuurproef werden onderworpen, werd een waardeloos pakje gedeponeerd. Van de 35 personen hebben 17 't zonder meer meegenomen bij het verlaten van het voertuig, drie letten er klaarblijkelijk niet op en 15 stelden hun chauffeur in kennis van hun vondst en gaven tegelijkertijd hun adres op, in de hoop op een eventuele beloning „voor de eerlijke vinder."

Wie zich niet laat leiden door de ster van het geloof, hij stort zich moedwillig in de bittere tragiek, waar de satanische satyre van Mephisto de cynische lach uitgilt over de arme, verdoolde mens, eindigend in wanhoop. De mens, die in overmoed uitroept, niet te geloven, is niet anders dan een geestelijke schipbreukeling, een wrak zonder stuur of richting, aan zich zelf overgeleverd of een op de driften van geest en vlees afdrijvende doler.

Wie zelf in het moeras van geestelijke ellende staat, trekt anderen er niet uit.

Ook één enkele straal van de Zon der gerechtigheid geeft al een doordringend licht.

Een moraal zonder een godsdienstige grond, is als een orkest dirigeren zonder muziek te kennen.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

A-klasse / **B-klasse**

MUNDO NOBO:

A-klasse:
13 Sept. S,U.B.T. 1 — Volharding 1 (F. Kranenburg)
20 „ Jong Hollang 1 — R.C.C. 1 (H. Elfrink)
27 „ R.C.C. 1 — Scherpenh. 1
4 Oct. Oefening Bondselftallen. (F. Kranenburg)

B-klasse:
13 Sept. R.C.C. 2 — Hercules 2 (V. B. Manuel)
20 „ S.U.B.T. 2 — Atletico (B. L. Dijk).
27 „ Hercules 2 — P.S.V.
4 Oct. R.C.C. 2 — Transvaal 2 (E. R. Jansen)

RIO CANARIO.

A-klasse:
13 Sep. Asiento 1 — Jong Holland 1 (F. van Kesteren)
27 „ Asiento 1 — Volharding 1 (H. Koeiman)

B-klasse:
13 Sept. D.D.VO. — Feijenoord (A. da Costa Gomez)
20 „ Volharding 2 — Transvaal 2 (A. D. Joens)
27 „ Jong Holland 2 Be Quick (H. A. Nevel)
4 Oct. Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2
4 Oct. Asiento 2 — Atletico *

SCHERPENHEUVEL.

A-klasse:
20 Sep. Scherpenh. 1 — Hercules 1 (A. Jesurun)

B-klasse:
13 Sept, Scherpenh. 2 — P.S.V. * (H. A. Nevel)
27 „ Atletico — Feijenoord * (D. Ramos)
4 Oct. Hercules 2 — D.D.V.O.
4 Oct. Scherpenh. 2 — Volh. 2 *

De B-klasse wedstrijden, aangegeven met *, beginnen om half vijf.

Afgescshreven als lid van Transvaal: A. van der Schoor.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

OLYMPISCHE SPELEN 1936.

We laten hieronder de lijst van deelnemers volgen, die op de IXe Olympiade (1-16 Aug.) 'n gouden medaille wisten te behalen.

ATHLETIEK.

100 m. hardlopen: Owens (A) 10.3 sec. (3. Osendarp N.)
200 m.: Owens (A) 20.7 sec. (3. Osendarp N.)
400 m.: Williams 46.5 sec.
800 m.: Wooddruff (A) 1.42 sec.
1500 m.: Lovelock (N. Z.) 3 m. 47.8 sec.
5000 m.: Hoeckert (Finl.) 14 m. 22.2 sec.
10.000 m.: Salmmen (Finl.) 30 m. 15.4 s.
100 m. (dames): Stephens (A) 11.5 sec.
110 m. horden: Towns (A) 14.2 sec.
400 m. horden: Hardin (A) 52.4 sec.
80 m. horden (dames): Valla (It.) 11.7 s.
3000 m. hindernis: Isso Hollo (Finl) 9 min. 3.8 sec.
Marathon: Son (Japan) 2 u. 29. min. 19.2 sec.
4 × 100 m. estafette (heren): Amerika 39.8 sec.
4 × 100 m. estafette (dames): Amerika 46.9 sec.
4 × 400 m. estafette (heren) Engeland 3 min. 9 sec.
Tienkamp: Morris (A) 7900 punten.
Snelwandelen: Whitlock (Eng.) 4 u. 30 min. 41 sec.
Discuswerpen (heren): Carpenter (A.) 50.48 m.
Discuswerpen (dames) Mauermayer (Duitsl. 47.43 min.)
Speerwerpen: Stoeck (Duitsl.) 71.84 m.
Speerwerpen (dames) Fleischer (Duitsland) 45.18 m.
Hamerwerpen: Hein (Duitsl.) 65:49 m.
Kogelstoten: Woellke (Duitsl.) 16.20 m.
Hoogspringen: Johnston (A) 2.03 m.
Hoogspringen (dames): Csak (Hong) 1.60 m.
Verspringen: Owens (A) 8.06 m.
Polsstokhoogspr.: Meadows (A) 4.35 m.
Hink-stap-sprong: Tajima (Jap.) 16 m.

Moderne Vijfkamp: Handrick (Duitsl.)

GYMNASTIEK:

Turnlandenwedstr: Schwarzenmann (Duitsl.)
Paard voltigeren: Frey (Duitsl.)
Vrije Oefeningen: Miez (Duitsl.)
Brugturnen: Frey (Duitsl.)
Rek-oefeningen: Saarvala (Finl.)
Paardspringen: Schwarzmann (Duitsl.)
Ringen: Hudec (Tsj.-Sl.)
Landenwedstrijd: (dames): Duitsland

KRACHTSPORT (Gewichtheffen):

Vedergewicht: Terlazzo (A) 312.7 kg.
Lichtgewicht: Ahmed Mesbak (Eg.) 342.5 k.g.
Halfzwaargewicht: Hostin (Fr.) 372.5 k.g.
Midden gewicht: Tonny (Eg.) 387.5 k.g.
Zwaargewicht: Manger (Duitsl.) 410 k.g.

WORSTELEN:

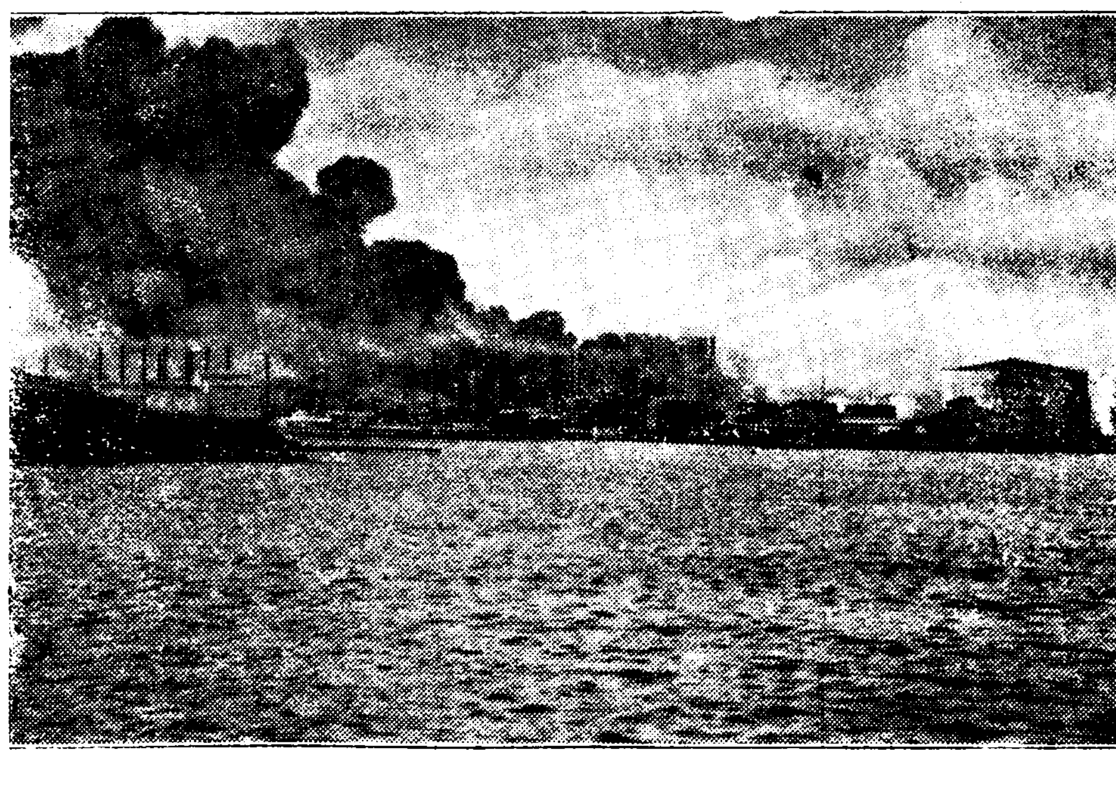
Vrij worstelen:
Bantamgewicht: Zomborri (Hong.)
Vedergewicht: Pihljameaki (Finl.)
Lichtgewicht: Karpati (Hong).
Weltergewicht: Lewis (A.)
Middengewicht. Poilve (Frank.)
Halfzwaargewicht: Fridell (Zweden).
Zwaargewicht: Palusala (Estland)

Grieks-Romeins worstelen:
Bantamgewcht: Loerinx (Hong.)
Lichtgewicht: Tokoskele (Finl.)
Vedergewicht: Erkan (Turk.)
Weltergewicht: Svedberg (Zweden).
Middengewicht: Johansson (Zweden).
Halfzwaargew.: Cadier (Zweden)
Zwaargewicht: Palu Salu (Estl.)

BOKSEN:

Vlieggewicht: Kaiser (Duitsl.)
Bantamgewicht: Sergo (Italië)
Vedergewicht: Casanova (Arg.)
Lichtgewicht: Hapangi (Hong.)
Weltergewicht: Suvio (Finl.)
Middengewicht: Despeaux (Fr.)
Halfzwaargew.: Michelot (Fr.)
Zwaargewicht Runge (Duitsl.)

Wordt vervolgd.

De brand in de raffinaderij van de Curaçaose Petroleum Ind. Mij. op Curaçao. Een overzicht van de brand, welke met geweldige rookvorming ging gepaard.

Satire en Humor.

De macht van het geld.

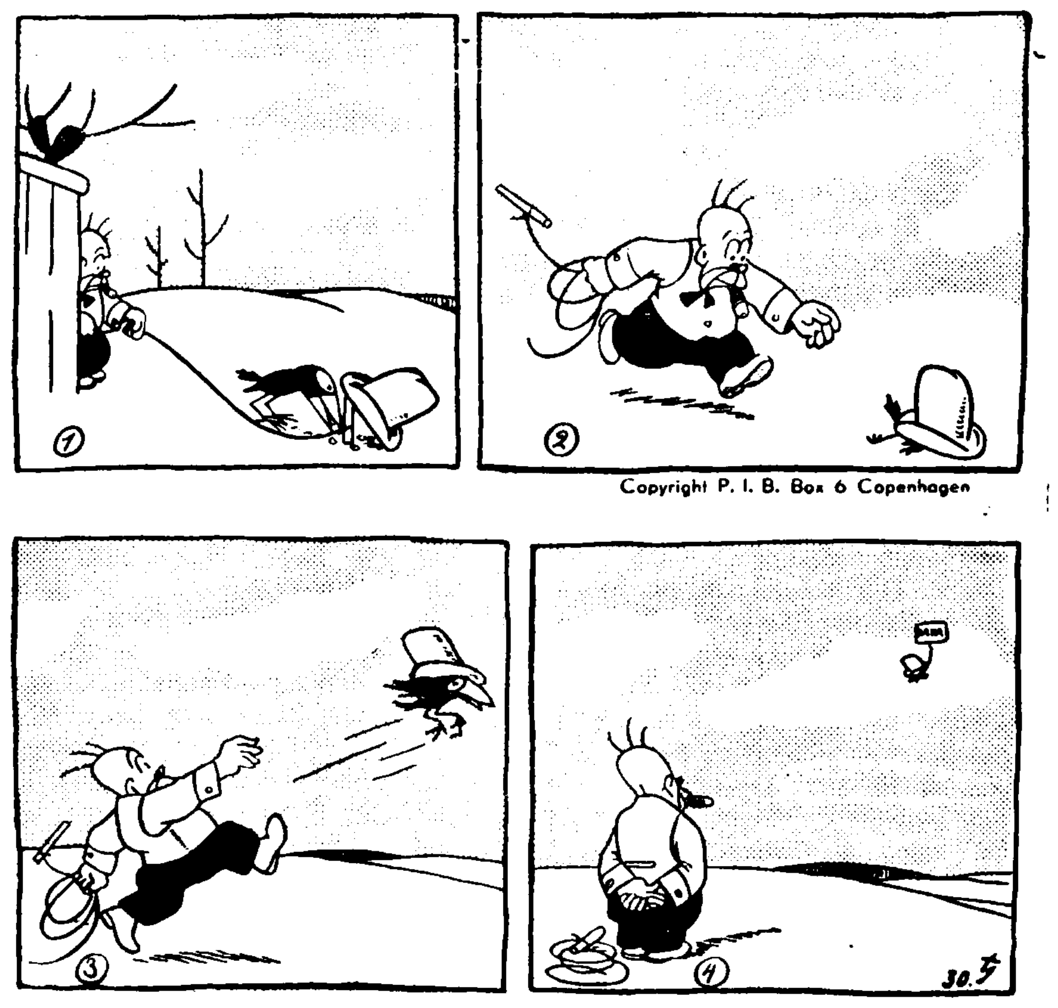
Geld brengt geen geluk, maar gemakkelijk is het wel en het voert dikwijls tot macht en aanzien. Zo wordt door menigeen geoordeeld en zo dacht men er ook vroeger over.

In de 17de eeuw, toen vele dichters en nog meer rijmelaars hun pennevruchten in maat en rijm ten beste gaven, was het de Amsterdammer Jan Zoet, die de macht van het geld heeft bezongen. In Zijn „Hedendaagsche Mantel-Eer, voorstellende de Groote Geldsugt deeser bedurven Eeuwe, met 150 nieuwe Kluchtighe ende bedenckelyke Segts-woorden" geeft hij een opsomming van wat er met geld zoal bereikt kan worden:

Krachtig Geld, wie kan u prijzen,
Of gehoorzaam eer bewijzen,
Wie u roemen naar waardij,
Die daar maakt gevangenen vrij?
't Geld dat is een trouwe hoeder,
't Geld dat is een vaste broeder,
't Geld in nood steeds voor u spreekt,
't Geld de sloten openbreekt,
't Geld dat draagt zijns meesters lasten,
't Houdt er menig uit de basten,
Nooit en hangt m' een rijke dief,
Ieder heeft het Geld te lief,
't Zijn al meest berooide veugels,
Die daar dansen in de beugels,
Geld weegt steeds het zwaarst op aard,
Om het Geld is 't dat men spaart,
Om het Geld en om de schijven,
Gaan de advokaten kijven,
Om het Geld is 't dat men draaft,
Om het Geld is 't dat men graaft
Om het Geldje moet men neigen,
Om het Geldje moet men zwijgen,
Om 't Geld is 't dat men vecht,
Om het Geld men kromt en regt,
Om het Geldje gaat men zeilen,
Om het Geldje gaat men peilen,
Om het Geld is 't dat men vischt,
Om het Geld is 't dat men splitst,
Om het Geldje gaat men zweeten,
Om het Geldje gaat men meten,
Om het Geld is 't dat men zaait,
Om het Geld is 't dat men maait,
Om het Geld is 't dat men zakt,
Om het Geld is 't dat men pakt,
Om het Geldje pacht de pachter,
Om het Geldje wacht de wachter,
Om het Geld is 't dat men brouwt,
Om het Geld is 't dat men trouwt.
Om het Geld is 't dat men zoetelt,
Om het Geld men ieder troetelt,
Om het Geld eenieder smeekt,
Om het Geld men maakt en breekt,
Om het Geldje zaagt de zager,
Om het Geldje draagt de drager,
Om het Geld de fluiter blaast,
Om het Geld de trommel raast,
Om het Geldje zingt de zinger,
Om het Geldje springt de springer,
Om het Geld de snijder last,
Om het Geld de schoeister past,
Om het Geldje drukt de drukker,
Om het Geldje plukt de plukker,
Om het Geldje smeedt de smid,
Om het Geld de spitter spit,
Om het Geldje tapt de tapper,
Om het Geldje lapt de lapper,
Om het Geld de schout steeds vangt,
Om het Geld de beul steeds hangt,
Om het Geldje koopt de koper,
Om het Geldje loopt de loper,
Geld, dat aangename Geld,
Is hier meester van het Veld,
Want het lieve Geld dat stom is,
Maakt zelfs regt wat hulpeloos krom is.

Aankomst en vertrek der schepen van 10 — 12 September 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	10	Maracaibo, Aruba	10	Aruba, Maracaibo
Luna	10	New-York, Havens van Haiti	10	Aruba, Maracaibo
Simon Bolivar	10	Pto. Limon	10	Amsterdam, Hamburg
Iris	10	Pto. Barrios, Kingston	—	Curaçao
Atlas	10	Maracaibo	11	Dom. rep.
Flora	11	Maracaibo	11	P. Cabello, New-York
Midas	—	Curaçao	11	Haiti
Baralt	—	Curaçao	12	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius, St. Kitts.

EEN NIEUWE UITVINDING VAN ADAMSON.